

– Tjänsteföreskrifterna har inte iakttagits

Förstainstansrätten har felaktigt angett att klaganden enligt artikel 40.4d i tjänsteföreskrifterna "skall återinträda i den första tjänst som motsvarar hans lönegrad som blir ledig i hans kategori eller tjänstegrupp under förutsättning att han är kvalificerad för den tjänsten". Det står klart att en person som är allvarligt sjuk inte uppfyller villkoren för återinträde i tjänst.

(¹) REG 2002, s. II-0000.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 15 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-261/02)

(2002/C 202/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av Ch. Tuvesson och H. van Lier, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Republiken Frankrike inte har vidtagit alla de åtgärder som verkställigheten av domen av den 16 december 1999 i mål C-239/98,⁽¹⁾ kommissionen mot Frankrike medför och har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 228 i EG-fördraget genom att underlåta att anta de lagar och andra förordningar som krävs för att fullständigt följa rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring)⁽²⁾ och rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet)⁽³⁾ och i synnerhet genom att inte införliva de nämnda direktiven i den mån dessa avser sjukförsäkring som regleras i code de la mutualité (sjukförsäkringslag),

- b) förelägga Republiken Frankrike att erlægga ett vite med 242 650 euro till Europeiska gemenskapernas kommission på kontot för gemenskapens egna medel, för varje dags försening av genomförandet av åtgärderna för att följa domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Frankrike, räknat från den dag då dom avkunnas och fram till dess den ovannämnda domen i målet kommissionen mot Frankrike verkställs,
- c) förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 228 EG anges inte den tidsfrist inom vilken medlemsstaten skall fullgöra sina förpliktelser. Inte desto mindre skall verkställigheten av en dom påbörjas omedelbart och slutföras så snart som möjligt. I förevarande fall borde alla nödvändiga åtgärder sedan länge ha vidtagits och trätt i kraft för att Republiken Frankrikes lagstiftning skall överensstämma med domstolens dom. När kommissionen avgav sitt motiverade yttrande hade ett år redan förlöpt efter domstolens dom. Beträffande de texter som de franska myndigheterna har meddelat efter svaret på det motiverade yttrandet rör det sig med avseende på domen av den 16 december 1999 ännu enbart om ett splittrat och otillfredsställande genomförande.

Kommissionen anser att ett vite om 242 650 euro om dagen är lämpligt med hänsyn till allvaret och långvarigheten i överträdelsen samt nödvändigheten av att ålägga en effektiv sanktionsåtgärd. Kommissionen har beräknat beloppet som den skulle ange till domstolen genom att använda den beräkningsmetod som anges i kommissionens meddelande av den 8 januari 1997.⁽⁴⁾ Kommissionen har åsatt överträdelsen svårighetskoefficienten 10/20 och gett varaktigheten av överträdelsen en multiplikatorkoefficient på 2,3. För att säkerställa att vitet skall vara effektivt har kommissionen tillämpat en faktor på 21,1 på det erhållna resultatet genom att multiplicera det enhetliga basbeloppet på 500 euro med svårighets- och varaktighetskoefficienterna.

(¹) REG 1999, s. I-8935.

(²) EGT L 228, 11.8.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 160.

(³) EGT L 360, 9.12.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 180.

(⁴) EGT C 63, 28.2.1997, s. 2.